

OPINIA RADY

z dnia 10 marca 2009 r.

w sprawie zaktualizowanego programu konwergencji na lata 2008/09–2013/14 przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo

(2009/C 68/07)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

PRZEDSTAWIA NINIEJSZĄ OPINIĘ:

- (1) W dniu 10 marca 2009 r. Rada zbadała zaktualizowany program konwergencji przedstawiony przez Zjednoczone Królestwo na lata 2008/09–2013/14.
- (2) Po kilku latach silnego wzrostu napędzanego przez popyt krajowy, w 2008 roku nastąpiło w Zjednoczonym Królestwie gwałtowne spowolnienie gospodarcze. Skutki światowego kryzysu finansowego oraz ostra korekta na krajowym rynku nieruchomości miały wzajemnie pogłębiające się recesyjne oddziaływanie na gospodarkę tego kraju. Rząd Zjednoczonego Królestwa w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy przyjął wiele środków w celu zapewnienia stabilności sektora finansowego i zwiększenia dostępności kredytu dla gospodarstw domowych oraz przedsiębiorstw. W listopadzie 2008 roku rząd przyjął również, zgodnie z zaleceniami europejskiego planu naprawy gospodarczej uzgodnionego w grudniu 2008 roku przez Radę Europejską, budżetowe środki stymulujące gospodarkę równe mniej więcej 0,25 % PKB w 2008 i 1,5 % PKB w 2009 roku, co ma wspomagać działanie automatycznych stabilizatorów. Bank Anglii złagodził politykę monetarną przez kolejne obniżki stóp procentowych (z 5,75 % w lipcu 2007 roku do aktualnego 1,00 %) i zwiększenie sumy bilansowej. W 2008 roku nominalny efektywny kurs wymiany funta uległ deprecjacji o ponad 20 %. Pogorszenie koniunktury, spadek cen aktywów oraz ekspansywny kurs polityki budżetowej doprowadziły łącznie do wyraźnego pogorszenia stanu finansów publicznych Zjednoczonego Królestwa. Szybkie pogorszenie salda pierwotnego sektora instytucji rządowych i samorządowych, wykazującego deficyt już w okresie poprzedzającym kryzys, miało wpływ na możliwości Zjednoczonego Królestwa w zakresie przyjmowania łagodniejszego kursu polityki budżetowej i zapewniania stabilności budżetowej. W swoim budżecie z marca 2008 roku Zjednoczone Królestwo odnotowało, że planowany deficyt budżetowy na rok 2008/09 przekroczy referencyjną wartość 3 % PKB, co spowodowało uruchomienie procedury nadmiernego deficytu w czerwcu 2008 roku.
- (3) Program zawiera dwa różne scenariusze makroekonomiczne: scenariusz główny i ostrożniejszy scenariusz alternatywny, oparty na założeniu wzrostu niższego o 0,25 punktu procentowego niż w scenariuszu głównym. Prognozy dotyczące finansów publicznych są oparte na scenariuszu alternatywnym, który na potrzeby oceny zaktualizowanego programu uznaje się za scenariusz referencyjny. Scenariusz ten zakłada, że recesja, która rozpoczęła się w drugiej połowie 2008 roku, obejmie również pierwszą połowę roku 2009, a w związku z tym w programie przewiduje się spadek realnego PKB o 0,25 % w roku 2008/09 i o dalsze 0,5 % w roku 2009/10. Następnie PKB będzie znowu wzrastać na poziomie 2 % w roku 2010/11 i 3 % rocznie od roku 2011/12. W kontekście szybkiego pogarszania się perspektyw makroekonomicznych na przestrzeni ostatnich miesięcy wydaje się obecnie, że nawet ten bardziej ostrożny, sfinalizowany w listopadzie 2008 roku scenariusz bazuje na optymistycznych założeniach dotyczących wzrostu, w szczególności w odniesieniu do lat 2009/10 i 2010/11 ⁽²⁾. Przewidywania programu zakładające, że budżetowy pakiet stymulacyjny wpłynie na wzrost PKB o dodatkowe 0,5 punktu procentowego w 2009 roku, są zgodne z prognozami służb Komisji. W porównaniu ze śródkresową prognozą służb Komisji ze stycznia 2009 roku przewiduje się nieznacznie wyższy poziom inflacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1. Dokumenty przytoczone w niniejszym tekście są dostępne na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ Ocena uwzględnia w szczególności śródkresową prognozę służb Komisji ze stycznia 2009 roku, jak również inne informacje, które pojawiły się od tego czasu.

- (4) W śródkresowej prognozie służb Komisji ze stycznia 2009 roku deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2008/09 oszacowano na 5,7 % PKB, wobec 5,5 % zakładanych w programie, podczas gdy w poprzedniej zaktualizowanej wersji programu konwergencji zakładano, że osiągnie on 2,9 % PKB. Nieoczekiwany wzrost deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych jest spowodowany głównie korektą w dół prognoz dotyczących wzrostu dochodów w związku z dramatycznym pogorszeniem warunków makroekonomicznych oraz działaniem automatycznych stabilizatorów. Ostry spadek liczby transakcji na rynku mieszkaniowym i spadające ceny nieruchomości przyczyniły się do rewizji w dół o około 0,5 % PKB prognoz dotyczących dochodów z podatku od kupna nieruchomości w 2008/09 roku, podczas gdy dochody z podatków od osób prawnych, które na przestrzeni pięciu lat poprzedzających rok 2007/08 generowały jedną czwartą wzrostu dochodów podatkowych, gwałtownie spadły w związku z pogorszeniem rentowności sektora finansowego. Po stronie wydatków w aktualizacji przewiduje się wzrost państwowych wydatków kapitałowych o 0,2 % PKB w porównaniu z poprzednim programem, co wynika z podjętych działań na rzecz wsparcia gospodarki, przy jednoczesnym założeniu, że płatności odsetkowe będą wyższe niż prognozowane w związku z wpływem wyższej inflacji na koszty obsługi długu z tytułu państwowych obligacji powiązanych z jej wskaźnikiem. Ponadto zapowiedziane przez rząd Zjednoczonego Królestwa już po opublikowaniu zaktualizowanej wersji programu z 2007 roku działania dyskrecjonalne przyczynią się do zwiększenia deficytu prognozowanego na rok 2008/09 o około 0,5 punktu procentowego, między innymi poprzez cięcia podatku dochodowego od osób fizycznych zapowiedziane w maju 2008 roku, obniżenie podstawowej stawki VAT oraz dodatkowe płatności na rzecz emerytów i rencistów. Zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto w 2008/09 roku ma wzrosnąć o prawie 10 punktów procentowych, do około 53 % PKB, przy czym połowa tej sumy jest odzwierciedleniem rządowych interwencji na rzecz sektora finansowego, nie mających bezpośredniego wpływu na deficyt.
- (5) W najnowszej aktualizacji zakłada się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w roku 2009/10 zwiększy się o 2,75 punktu procentowego do 8,2 % PKB, w porównaniu z 9,5 % PKB zakładanymi w śródkresowej prognozie służb Komisji. Przewiduje się, że dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu nominalnym spadną o 2 %, podczas gdy wydatki wzrosną o prawie 5 %. W programie przewiduje się, że spowolnienie działalności w sektorze finansowym i na rynku mieszkaniowym spowoduje zmniejszenie dochodów publicznych, w tym wpływów z podatku dochodowego od osób fizycznych uzyskujących dochody z sektora finansowego, o 1,5 punktu procentowego PKB łącznie w okresie od roku 2007/08 do roku 2009/10. Prognozy budżetowe uwzględniają również budżetowe środki stymulacyjne o wartości około 1 % PKB w roku 2009/10, w tym tymczasowe obniżenie podstawowej stawki VAT — stanowiące połowę pakietu stymulacyjnego z listopada 2008 roku — oraz przyspieszenie wydatków inwestycyjnych. Ocenia się, że w roku 2009/10 deficyt strukturalny, definiowany jako dostosowane cyklicznie saldo budżetowe obliczane zgodnie ze wspólnie przyjętą metodyką, nie uwzględniające środków jednorazowych ani innych środków tymczasowych, zwiększy się o 2 punkty procentowe. Pogłębienie deficytu strukturalnego jest w prawie równej mierze spowodowane równoczesnym oddziaływaniem ekspansywnych środków budżetowych oraz elastyczności podatkowej w związku z kurczeniem się rynku nieruchomości i sektora finansowego, generujących dotychczas wysokie dochody podatkowe.
- (6) W aktualizacji nie przedstawiono średniookresowego celu budżetowego. Prognozy budżetowe zawarte w programie przewidują redukcję deficytu strukturalnego średnio o niemal 1 punkt procentowy rocznie w latach od 2010/11 do 2013/14. W programie, którego prognozy średniookresowe były tworzone przy założeniu niezmiennego kursu polityki, przewiduje się trwałe obniżanie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych. Zgodnie z programem przewiduje się, że w okresie od roku 2010/11 do roku 2013/14 deficyt nominalny będzie się poprawiał średnio o około 1,25 punktu procentowego w relacji do PKB rocznie — aby pod koniec okresu objętego programem osiągnąć poziom 3,4 % PKB. Około trzy piąte planowanego dostosowania salda nominalnego w latach 2010/11–2013/14 ma być spowodowane zmniejszeniem wskaźnika wydatków. Zakłada się, że roczna nominalna stopa wzrostu wydatków w okresie od roku 2011/12 do roku 2013/14 zmniejszy się do 4 % wobec średniej na poziomie 5,25 % w okresie trzech wcześniejszych lat, mimo iż gwałtowne spowolnienie tempa wzrostu wydatków nie ma jeszcze podstaw w szczegółowych planach wydatków poszczególnych resortów, odzwierciedlając uzgodniony proces przeglądu wydatków z trzech lat. Rząd zapowiedział podniesienie podatków oraz zwiększenie składek na ubezpieczenia społeczne, jak również zwiększenie planowanych oszczędności związanych ze wzrostem wydajności usług publicznych począwszy od roku 2010/11. Przewiduje się, że w okresie objętym programem zadłużenie sektora instytucji rządowych i samorządowych brutto wzrośnie o 15,5 punktu procentowego i wyniesie 68,5 % PKB w roku 2013/14. Celem programu jest obniżenie zadłużenia jako procentu PKB po zakończeniu okresu objętego programem, do roku 2015/16.
- (7) Istnieje ryzyko niezrealizowania celów budżetowych. Prognoza służb Komisji ze stycznia 2009 roku dotycząca wzrostu gospodarczego w latach 2009/10 i 2010/11 zakłada, że będzie się on kształtował na o wiele niższym poziomie niż przewidziano w programie, co doprowadzi do zwiększenia deficytu w roku 2010/11 o około 2 punkty procentowe w porównaniu z założeniami programu. Ponadto prawdopodobieństwo, że koniunktura gospodarcza w 2010 roku będzie gorsza niż zakładano w programie, niesie za sobą ryzyko, że środki stymulacyjne, zaplanowane jako środki tymczasowe, nie

zostaną wycofane w 2010 roku. Program zakłada, że w perspektywie średniookresowej wkład sektora finansowego w działalność gospodarczą będzie mniejszy niż wcześniej przewidywano i że udział składnika podatkowego w popycie globalnym może być mniejszy. Jednak zakładany w programie poziom elastyczności dochodów po roku 2010/11 wydaje się optymistyczny, a udział składnika podatkowego w popycie globalnym może być mniejszy niż przyjęto w programie. W świetle tych zagrożeń od roku 2009/10 wskaźnik zadłużenia może kształtować się mniej korzystnie niż przewidziano w programie, niosąc za sobą zagrożenie dla poziomu kosztów obsługi długu. Ponadto rządowe interwencje na rzecz sektora finansowego są również obciążone ryzykiem wyższego niż przewidziano w programie poziomu deficytu lub długu⁽¹⁾. Przewiduje się jednak, że przeważająca część wzrostu długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, wynikająca z operacji wsparcia sektora finansowego, która stanowi według programu około 5 punktów procentowych w relacji do PKB, nie będzie miała charakteru stałego. Po ponownym ożywieniu gospodarki i ustabilizowaniu sytuacji w sektorze finansowym władze Zjednoczonego Królestwa powinny przynajmniej częściowo zredukować wzrost zadłużenia spowodowany interwencjami w sektorze finansowym dzięki odsprzedaży udziałów kapitałowych w instytucjach finansowych sektorowi prywatnemu oraz zażądaniu spłaty pożyczek.

- (8) Chociaż na początku okresu objętego programem dług publiczny Zjednoczonego Królestwa jest względnie niski, a długoterminowy wpływ starzenia się społeczeństwa na budżet bliski średniej UE, jednak zgodnie z oceną zamieszczoną w programie sytuacja budżetowa w 2008 roku — znacznie gorsza niż wyjściowa sytuacja z poprzedniego programu — stanowi podwyższone zagrożenie dla stabilności finansów publicznych, nawet bez uwzględnienia długoterminowego wpływu starzenia się społeczeństwa na budżet. Kryzys finansowy może mieć również negatywny wpływ na długookresową stabilność finansów publicznych, jeśli koszty pomocy państwa nie zwrócą się w pełni. Jeśli za punkt wyjścia przyjmie sytuację budżetową w 2009 roku przewidywaną w śródkresowej prognozie służb Komisji, okaże się że finanse publiczne Zjednoczonego Królestwa są jeszcze mniej stabilne. Ponadto przed końcem okresu objętego programem wskaźnik zadłużenia brutto ma przekroczyć wyznaczoną w Traktacie wartość referencyjną. Zmniejszenie deficytu pierwotnego przyczyniłoby się do ograniczenia zagrożenia dla długoterminowej stabilności finansów publicznych, które, wyliczone na podstawie wspólnie uzgodnionej metodyki, jest obecnie wysokie z uwagi na wysoki deficyt strukturalny.
- (9) Istotne pogorszenie stanu finansów publicznych Zjednoczonego Królestwa, jakie miało miejsce w ostatnim czasie, zrodziło znaczną presję na ramy polityki budżetowej tego kraju. W sprawozdaniu przedbudżetowym z 2008 roku zawieszono dwie obowiązujące reguły budżetowe Zjednoczonego Królestwa i zastąpiono je tymczasową regułą operacyjną. Celem nowej reguły, która ma być stosowana, gdy gospodarka wyjdzie z recesji, jest coroczna poprawa dostosowanego cyklicznie salda budżetu bieżącego do czasu osiągnięcia równowagi i obniżenia poziomu długu w relacji do PKB. Została ona zaprojektowana tak, by umożliwić rządowi wyższe tempo zadłużania się w celu wsparcia gospodarki w krótkim okresie, nakładając przy tym ilościowo niesprecyzowane wymogi w zakresie minimalnej konsolidacji budżetowej po wyjściu gospodarki Zjednoczonego Królestwa z trwającej recesji. Przewiduje się, że nowe ramy zostaną wprowadzone przed rokiem 2015/16, lecz brak jest pewności co do dokładnego terminu. Skuteczne i wiarygodne zrewidowane ramy polityki budżetowej będą ważnym czynnikiem umożliwiającym Zjednoczonemu Królestwu zapewnienie niezbędnej konsolidacji budżetowej w średnim okresie. Nowy program na rzecz efektywności, wprowadzony w ramach kompleksowej prognozy wydatków (*Comprehensive Spending Review*) z 2007 roku i rozwinięty w budżecie i sprawozdaniu przedbudżetowym z 2008 roku dowodzi, że władze Zjednoczonego Królestwa zamierzają kontynuować starania na rzecz maksymalizacji korzyści z poniesionych wydatków w sektorze publicznym, w tym poprzez ustalanie ambitnych celów w zakresie oszczędności dzięki zwiększaniu efektywności, jak również poprzez wprowadzanie nowych ram monitorowania i sprawozdawczości. W aktualizacji określono kilka konkretnych środków wspierających, lecz nie sprecyzowano, do jakiego stopnia zostaną nimi objęte poszczególne resorty i obszary polityki.
- (10) W odpowiedzi na kryzys finansowy władze Zjednoczonego Królestwa przyjęły wiele środków politycznych mających na celu stabilizację sektora finansowego i zwiększenie dostępności kredytu. W ramach programu gwarancji kredytowych gwarantowane są komercyjne papiery dłużne emitowane przez banki w celu refinansowania zadłużenia zaciągniętego na rynku bankowości hurtowej dobiegającego terminu zapadalności. Ponadto specjalny program wspierania płynności, prowadzony przez Bank Anglii do stycznia 2009 roku, umożliwił uczestniczącym w nim bankom wymianę ich niepłynnych aktywów na bony skarbowe Zjednoczonego Królestwa. Po zakończeniu tego programu

⁽¹⁾ Zakup pakietów akcji instytucji finansowych może doprowadzić do jednorazowego zwiększenia deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, w zależności od tego, czy cena zakupu akcji będzie odpowiadała obowiązującej cenie rynkowej czy ich wartości godziwej. Eurostat analizuje aktualnie kwestię sposobu traktowania do celów statystycznych rządowych papierów dłużnych emitowanych w celu finansowania programów wsparcia płynności i mechanizmów zakupu aktywów, które nie są traktowane w programie jako dług sektora instytucji rządowych i samorządowych.

wprowadzono tzw. mechanizm okna dyskontowego (*discount window facility*) prowadzony przez Bank Anglii, który nadal zapewnia bankom dostęp do płynności długoterminowej, wykorzystując przy tym szerszą gamę zabezpieczeń. Oprócz nacjonalizacji dwóch instytucji finansowych — Northern Rock w lutym 2008 roku i Bradford & Bingley we wrześniu 2008 roku — rząd dostarczył kilku bankom zastrzyków państwowego kapitału w kwocie 37 mld GBP (2,5 % PKB). Od lutego 2009 roku Bank Anglii został również upoważniony przez skarż państwa do skupu papierów wartościowych sektora prywatnego do kwoty 50 mld GBP (3,5 % PKB). W styczniu 2009 roku rząd zapowiedział również program wsparcia, oferujący bankom możliwość zawarcia ubezpieczenia od strat na aktywach, które zostały w największym stopniu dotknięte obecnym spowolnieniem gospodarczym, podczas gdy w swoim oświadczeniu poświęconym uregulowaniom prawnym w zakresie wymogów kapitałowych *Financial Services Authority* wyjaśniła, że w okresach spowolnienia gospodarczego banki mogą zmniejszać swój bufor kapitałowy, wspierając tym samym ciągłość akcji kredytowej.

- (11) Zgodnie z europejskim planem naprawy gospodarczej uzgodnionym na forum Rady Europejskiej w grudniu 2008 roku Zjednoczone Królestwo zapowiedziało w listopadzie 2008 roku budżetowe środki stymulacyjne na kwotę równą w 2009 roku około 1,5 % PKB, które mają zamortyzować o około 0,5 punktu procentowego zmniejszenie PKB w 2009 roku. Pakiet ten ma charakter tymczasowy i przyjęty został w odpowiednim czasie, jako że środki te mają na celu podtrzymanie popytu krajowego w 2009 roku. Jednak przewidywane zwiększenie deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych, spotęgowane brakiem możliwości manewru na polu polityki budżetowej, oraz brak wiarygodnych ram budżetowych w średnim okresie oznaczają konieczność wzmocnienia środków dzięki trwałej konsolidacji w średnim okresie. Przeważająca część budżetowych środków stymulacyjnych ma wspierać siłę nabywczą gospodarstw domowych i faworyzuje raczej jednostki o względnie wyższej skłonności do spożycia. Inne środki, w tym o charakterze strukturalnym, mają wspierać działalność gospodarczą i inwestycje, jak również zwiększyć wydajność publicznych służb zatrudnienia oraz możliwości w zakresie szkoleń dla bezrobotnych. Na podstawie pakietu wsparcia dla właścicieli mieszkań (*Homeowners Support Package*) z września 2008 roku zapowiedziano także dalsze środki wspierające procesy dostosowań na rynku mieszkaniowym. Środki te są zgodne z krótkookresowym celem polityki, jakim jest stabilizacja produktu, i spójne z programem reform strukturalnych strategii lizbońskiej dla Zjednoczonego Królestwa.
- (12) Po okresie ekspansywnej polityki budżetowej ostatnich lat, prowadzonej przeważnie w okresie dobrej koniunktury gospodarczej, oraz po wdrożeniu pakietu stymulacyjnego w 2009 roku, w średnim okresie władze Zjednoczonego Królestwa zamierzają prowadzić konsolidację budżetową w postaci poprawy salda strukturalnego w tempie około 1 punktu procentowego rocznie. Zgodnie z zasadami takiej konsolidacji środki stymulacyjne mają być tymczasowe. Istnieje jednak zagrożenie, że środki stymulacyjne, zaplanowane jako środki tymczasowe, nie zostaną wycofane w 2010 roku, jeśli zgodnie ze śródkresową prognozą służb Komisji nie spełnią się przewidywania władz Zjednoczonego Królestwa co do powrotu dobrej koniunktury w 2010 roku. Oczekuje się również, że w okresie objętym programem wskaźnik długu znacznie wzrośnie i że od roku 2009/10 przekroczy on referencyjną wartość 60 % PKB.
- (13) Co do wymagań odnośnie do danych, określonych w kodeksie postępowania dotyczącym programów stabilności i konwergencji, w programie odnotowano znaczne braki w zakresie udostępnionych danych obowiązkowych i opcjonalnych ⁽¹⁾.

Podsumowując należy stwierdzić, że program potwierdza szybkie pogorszenie sytuacji budżetowej Zjednoczonego Królestwa, która nadwyrężyła stabilność finansów publicznych tego kraju. Prawdopodobnie znacznie gorsza niż przewidywano sytuacja makroekonomiczna w bliskiej przyszłości niesie ze sobą niebezpieczeństwo wyższego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w całym okresie objętym programem. Po ekspansywnych środkach polityki budżetowej przewidzianych na rok 2009/10 w programie zakłada się trwałe zacieśnienie polityki fiskalnej od roku 2010/11. Istnieją jednak zagrożenia związane z osiągnięciem tej konsolidacji. Wynikają one z możliwości przedłużenia stosowania środków stymulacyjnych do 2010 roku w przypadku braku znaczącej poprawy koniunktury, słabszej elastyczności dochodów i ryzyka niewykonania celów wydatkowych. Biorąc pod uwagę możliwość znaczącego pogorszenia sytuacji budżetowej Zjednoczonego Królestwa w najbliższym okresie i zwiększone zagrożenia dla stabilności finansów publicznych, w średnim okresie istnieje potrzeba podjęcia bardziej ambitnych wysiłków na rzecz konsolidacji. Poziom długu w relacji do PKB ma wzrosnąć z 43,25 % w roku 2007/08 do 65 % w roku 2010/11, stabilizując się na poziomie bliskim 70 % pod koniec okresu objętego programem.

⁽¹⁾ Problematyczny był w szczególności brak danych dotyczących rynku pracy, który znacznie utrudnił przeliczenie luki produktowej przy użyciu wspólnie przyjętej metodyki.

W świetle powyższej oceny wzywa się Zjednoczone Królestwo do:

- (i) realizacji planów budżetowych, w tym środków stymulacyjnych zgodnych z europejskim planem naprawy gospodarczej i w ramach paktu na rzecz stabilności i wzrostu, unikając przy tym dalszego pogarszania stanu finansów publicznych;
- (ii) realizacji w roku 2010/11 i później znacznej konsolidacji budżetowej oraz dalszego przygotowywania środków wspierających dostosowania, by zapewnić szybkie zmniejszenie deficytu do wartości niższej od referencyjnej;
- (iii) określenia, jak ramy polityki budżetowej będą stosowane w przyszłości zgodnie z poprawą długoterminowej stabilności finansów publicznych.

Wzywa się również Zjednoczone Królestwo do dokładniejszego przestrzegania zawartych w kodeksie postępowania wymogów dotyczących danych.

Przegląd głównych prognoz makroekonomicznych i budżetowych

		2007/8	2008/9	2009/ 10	2010/ 11	2011/ 12	2012/ 13	2013/ 14
Realny PKB (zmiana w %)	PK grudzień 2008	3	- 0,25	- 0,5	2	3	3	3
	KOM styczeń 2009	3,0	- 0,6	- 2,3	0,9	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	3	3	2	2,75	2,5	2,5	bd.
Inflacja HICP (%)	PK grudzień 2008	2,25	3,75	1	2	2	2	2
	KOM styczeń 2009	2,2	3,4	- 0,3	1,3	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	2,25	2	2	2	2	2	bd.
Luka produktowa ⁽¹⁾ (% potencjalnego PKB)	PK grudzień 2008	1,0	- 0,5	- 2,4	- 2,1	- 1,2	- 0,4	0,2
	KOM styczeń 2009	2,0	0,5	- 2,4	- 2,8	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	0,0	- 0,5	- 0,3	- 0,4	- 0,4	- 0,3	bd.
Zadłużenie/wierzytel- ności netto wobec reszty świata (% PKB) ⁽²⁾	PK grudzień 2008	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.
	KOM styczeń 2009	- 2,6	- 2,0	- 5,5	- 5,7	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.	bd.
Dochody sektora insty- tucji rządowych i samo- rządowych (% PKB) ⁽³⁾	PK grudzień 2008	37,9	36,7	35,5	36,6	37,3	37,7	38,0
	KOM styczeń 2009	42,1	41,4	41,2	41,6	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	38,6	38,8	39,0	39,2	39,3	39,5	bd.
Wydatki sektora insty- tucji rządowych i samo- rządowych (% PKB) ⁽³⁾	PK grudzień 2008	40,7	42,2	43,7	43,7	42,9	42,1	41,4
	KOM styczeń 2009	44,9	47,2	50,8	50,8	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	41,6	41,7	41,4	41,3	41,1	41,1	bd.

		2007/8	2008/9	2009/ 10	2010/ 11	2011/ 12	2012/ 13	2013/ 14
Saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych (% PKB)	PK grudzień 2008	- 2,8	- 5,5	- 8,2	- 7,1	- 5,6	- 4,4	- 3,4
	KOM styczeń 2009	- 2,8	- 5,7	- 9,5	- 9,2	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	- 3,0	- 2,9	- 2,4	- 2,1	- 1,8	- 1,6	bd.
Saldo pierwotne (% PKB)	PK grudzień 2008	- 0,6	- 3,4	- 6,4	- 4,5	- 2,6	- 1,4	- 0,3
	KOM styczeń 2009	- 0,6	- 3,5	- 7,1	- 6,4	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	- 0,8	- 0,9	- 0,3	0,0	0,3	0,5	bd.
Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne ⁽¹⁾ (% PKB)	PK grudzień 2008	- 3,2	- 5,3	- 7,2	- 6,2	- 5,1	- 4,2	- 3,5
	KOM styczeń 2009	- 3,7	- 5,9	- 8,5	- 8,0	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	- 3,0	- 2,7	- 2,3	- 1,9	- 1,6	- 1,5	bd.
Saldo strukturalne ⁽⁴⁾ (% PKB)	PK grudzień 2008	- 3,2	- 5,3	- 7,2	- 6,2	- 5,1	- 4,2	- 3,5
	KOM styczeń 2009	- 3,7	- 5,9	- 8,5	- 8,0	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	- 3	- 2,7	- 2,3	- 1,9	- 1,6	- 1,5	bd.
Dług publiczny brutto (% PKB)	PK grudzień 2008	43,2	52,9	60,5	65,1	67,5	68,6	68,5
	KOM styczeń 2009	43,2	53,7	64,6	71,9	bd.	bd.	bd.
	PK listopad 2007	43,9	44,8	45,1	45,3	45,2	44,9	bd.

Uwagi:

- (¹) Podane w programie wartości luki produktowej oraz salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne zostały przeliczone przez służby Komisji na podstawie informacji zawartych w programach z wykorzystaniem wspólnie uzgodnionej metodyki.
- (²) Prognozy służb Komisji zostały sformułowane w oparciu o szacowany wzrost potencjalny w wysokości — odpowiednio — 1,5 %, 0,9 % i 1,0 % w okresie 2008–2010. Dane odnoszą się do lat kalendarzowych.
- (³) Dane dotyczące sumy dochodów i wydatków nie zostały przedstawione w programie w wersji zharmonizowanej ESA 95. Nie można ich więc bezpośrednio porównać z danymi służb Komisji ze stycznia 2009 roku zawartymi w prognozie śródkresowej. Dane dotyczące dochodów i wydatków instytucji rządowych i samorządowych na okres 2012/13 i 2013/14 zostały ekstrapolowane z prognoz sektora publicznego.
- (⁴) Saldo w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych. W okresie objętym programem nie uwzględniono żadnych działań jednorazowych ani tymczasowych.

Źródło:

Program konwergencji (PK); gospodarcze śródkresowe prognozy służb Komisji ze stycznia 2009 roku (KOM); obliczenia służb Komisji.